

Kétszobás lakással meg kell elégedni a háztulajdonosnak is

Kényelmi okokra hivatkozással nem lehet felmondani a lakást — Érdekes lakáspör a szegedi törvényszéken

(A Délmagyarország munkatársától.) Rendkívül érdekes lakáspörben ítélkezett ma a szegedi törvényszék Dudás-tanácsa. Mihályi Adolf fűszerkereskedő, a Tisza Lajos-körút 55. szám alatti ház tulajdonosa felmondott öv. Reiniger Jakabnénak, a szegedi ügyvédi kamara néhai érdemes elnöke özvegyének lakását. A lakásban a bérlő már több, mint negyven év óta lakik s most a lakást azon a címen mondotta fel a háztulajdonos, hogy a saját, két uccai szobából és mellékhelyiségekből álló s a házban belévő lakása családi körülményeinek és életviszonyainak nem felel meg s ezért a Reiniger Jakabné lakásába kíván beköltözödni.

A járásbíró helyt is adott a keresetnek, a felmondást érvényesnek mondotta ki s kötelezte a bérlőt, hogy május elsején adja át lakását a háztulajdonosnak, míg a háztulajdonos saját lakását köteles bérlőjének följánlani. A járásbíró azzal indokolta meg ítéletét, hogy a háztulajdonos lakásában fürdőszoba nincs, holott orvosi bizonyítvánnyal igazolták, hogy fürdőszobára feltétlenül szükségük van, de a járásbírósnak az volt az álláspontja, hogy ha ez nem lenne igazolva, a felmondás akkor is érvényes, mert a háztu-

lajdonos életviszonyainak csak fürdőszobás lakás felelhet meg.

A járásbíró ítéletét öv. Reiniger Jakabné megfellebbezte a törvényszékhez, ahol mára volt kitűzve ebben a pörben a tárgyalás. A háztulajdonost dr. Schwarcz Jenő, öv. Reiniger Jakabné dr. Dettre János szegedi ügyvédek képviselték. A törvényszék a tárgyalás befejezése után megváltoztatta a járásbíró ítéletét, a háztulajdonost keresetével elutasította, a pörköltségek megfizetésére kötelezte. Kimondotta a törvényszék, hogy a két uccai szobából és mellékhelyiségekből álló lakás a nő, de gyermektelen felperes családi körülményeinek és életviszonyainak megfelel s nem jogosult a lakójának nagyobb lakását a maga részére igényelni. Kimondotta a törvényszék azt is, hogy a fürdőszoba hiánya nem ok a felmondásra, mert Szegeden köz tudomás szerint a legtöbb lakásban nincs fürdőszoba s így már a speciális helyi viszonyok miatt sem lehet a háztulajdonosnak a fürdőszobás lakásra támasztott igényét jogszerűnek elismerni. Kényelmi szempontokra a lakásrendelet szerint nem lehet a felmondást alapítani.

Az államépítészeti hivatal harca a vállalkozókkal a szegedi gyárak téglája körül

Korb Flóris, az egyetemi klinikák tervezője, lemond megbízatásáról — A túllépések miatt lassítják az építkezés tempóját

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egyetemi építkezések körül különös dolgok, furcsa bonyodalmak keletkeztek újabban, amelyek élénken foglalkoztatják napok, sőt hetek óta ugy az érdekelteket, mint a beavatottakat. Ezekkel a bonyodalmakkal szoros összefüggésben van az, hogy Czakó Adolf műegyetemi tanár szerdán Szegeden tartózkodott és itt az államépítészeti hivatal közreműködésével vizsgálatot tartott az egyetemi építkezésekhez használt, vagy megrendelt téglák ügyében. Mivel

az illetékesek a legridegebben elzárkóztak attól, hogy ezekről a dolgokról tájékoztassák a közvéleményt,

kénytelenek voltunk más úton szerezni információkat, amelyeknek alapján a következőket sikerült megállapítanunk:

Az egyetemi építkezések megindulása óta nagyon sokszor támadt már súlyos konfliktus az építés vezetősége és a vállalkozók, illetve a téglagyárak között. Az államépítészeti hivatal, amely hivatalból ellenőriz minden állami építkezést, több ízben kifogást emelt a szegedi téglagyárak által szállított téglák minősége ellen és sokszor megtörtént, hogy az államépítészeti hivatal rendelkezése alapján

az építés vezetősége százezer-számra utasította vissza a kifogásolt téglákat.

Ez természetesen vagy a vállalkozók, vagy pedig a téglagyárak számára igen érzékeny veszteségeket jelentett, mert a leszállított, de visszautasított téglatömegeket, amelyek kifejezetten az egyetemi építkezések céljaira készültek, más úton csak jelentékeny veszteségekkel tudták értékesíteni.

Annakidején részletesen beszámolt a Délmagyarország ezekről a téglaugyekről és megírta azt is, hogy az államépítészeti hivatal a kifogásolt téglákból mintát küldött föl a műegyetemre, ahol azokat törési próba alá vették. Ez a próba megközelítőleg sem igazolta az államépítészeti hivatal tulszigoru megállapításait, de azért a téglák visszavetése rendületlenül tovább tartott.

Egy ideig azután csend volt a téglafronton, a harcok azonban most felújultak, amint a Tisza partján megkezdtek a vállalkozók az új klinikák építését.

Az államépítészeti hivatal élén, mint ismeretes, Oravetz Győző műszaki főtanácsos áll, aki az utépítésben speciálista, diplomája azonban magasépítésekre nem képesíti és így a magas építkezés kérdésében szakvéleménye semmi esetre sem lehet olyan megnyugtató, mint a vezetése alatt álló hivatal építész-mérnök tagjaié. Oravetz főtanácsos szakértői véleményének mégis igen nagy része volt többek között abban is, hogy az először épített klinikák felesleges, de drága vasbeton alapokra kerültek, amelyek egy-egy épület költségét körülbelül egymilliárd koronával drágították meg — teljesen indokolatlanul.

Oravetz Győző irányítja most azt az offenzívát is, amely a szegedi téglagyárak szállítványai ellen megindult. A bőrgyógyászati klinika építési vállalkozói építették fel a szülészeti klinikát is, amelynél ugyanannak a gyárnak a tégláját használták fel és senki sem kifogásolta a felhasznált téglák minőségét. Az államépítészeti hivatal most a vállalkozók legnagyobb meglepetésére hivatalosan közbelépett és megakadályozta az építkezés helyére leszállított téglák felhasználását azzal az indoklással, hogy ezek a téglák nem felelnek meg a szilárdsági követelményeknek.

A téglakérdés teljes ismeretéhez tartozik az is, hogy a szegedi gyárakban kétféle téglakészül. A géptégla, amelynek teherbirása négyzetcentiméterenkint 260—270 kiló és a kézi téglá, amelynek teherbirása csak 110—115. Ez a különbség természetesen megnyilatkozik a téglafajták árában is. A vállalati feltételek nem irták elő, hogy a vállalkozók milyen téglát használjanak, ebben a tekintetben csak az volt az egyetlen föltétel, hogy a téglák erőssége megfelelő legyen.

Az államépítészeti hivatal most minden téglát kifogásol, amelynek erőssége nem éri el a géptégla erősségét.

A szakértők megállapítása szerint az államépítészeti hivatal által előírt téglákból nem

egy-kétemeletes pavillonokat, hanem felhőkarcolókat lehetne építeni. Ezekhez a klinikákhoz tökéletesen megfelelőnek tartják a szakértők a kézi téglát is, mert hiszen a jogadalmi templom tornyának az építéséhez is ilyen, gyöngébb minőségű téglát használtak fel és ugyanabból a téglából építették fel a város új, Oroszlán-uccai bérházát is, amelynek terhelése lényegesen nagyobb, mint a klinikáké. Az építkezést természetesen igen jelentékeny mértékben megdrágítaná, ha a vállalkozók csak géptéglát használhatnának. Mivel pedig ez nem szerepelt a vállalati feltételek között, kalkulációjukat sem így készítették el és így joggal tiltakoznak az államépítészeti hivatal követelése ellen.

Czakó Adolf, a budapesti József-Műegyetem grafosztatika tanára az államépítészeti hivatal meghívására jött Szegedre, hogy a téglák szilárdságát itt, a helyszínen vizsgálja felül. Ez a vizsgálat díszkréten folyt le, az érdekeltek közül nem hívtak meg senkit, Czakó Adolf professzor vizsgálódásainak eredményét senkivel sem közölte, hanem kedden délután azzal utazott vissza Budapestre, hogy szakvéleményét írásba foglalja és úgy küldi majd le az államépítészeti hivatalnak.

Hogy mi lesz ennek az új téglaháborúnak a vége, azt egyelőre senki sem tudja. A téglagyárak kinn vannak minden obligóból, mert a vállalkozókkal már le is számoltak és így abban az esetben, ha az államépítészeti hivatal és az egyetemi építkezések vezetősége nem változtatja meg álláspontját, a vállalkozók kerülnek lehetetlen helyzetbe.

Telefonon érdeklődtünk ebben az ügyben az egyetemi építkezési irodában, ahol Iványi mérnök, Korb Flóris helyettese a következő kijelentést tette:

— Ebben az ügyben nem nyilatkozom. Ez annyira intern ügy, hogy nem tartozik a nagyközönségre.

De van az egyetemi építkezések körül más, érdekes, személyi vonatkozású ujság is. Hetek óta suttogják a városban, hogy Korb Flóris műegyetemi tanár, az egyetemi klinikák tervezője és aki, mint a kultuszminisztérium megbízottja, minden állami építkezés élén áll, távozásban van és a közeli napokban már be is nyújtja lemondását.

Elhatározását azzal indokolják meg, hogy bizonyos differenciái támadtak éppen a szegedi egyetemi építkezésekkel kapcsolatban a kultuszminisztériummal.

Az irodájában összeállított építkezési költségvetésekre erősen rácsúfolt a gyakorlat, súlyos többletet okozott a felesleges vasbetonalapozás is,

de kegyvesztettségéhez hozzájárultak azok a kifogások is, amelyek

az egyetemi épületek stílustalan homlokzat-kiképzései ellen felhangzóttak és amelyek magánál, a kultuszminiszternél is visszhangra találtak.

Távozásának döntő bizonyítéka az, hogy újabban a kultuszminisztérium már nem bízta meg a tervezéssel. Így például a Rókuson építendő állami elemi iskola terveit a kultuszminiszter már nem velle, hanem Hülli professzorral készítetteti el.

Az elszámítások, a költségvetési tévedések következtében értesülésünk szerint

lassítják az egyetemi építkezések tempóját is.

Az idén két pavillon építését tervezték, valószínű azonban, hogy csak egy épül fel. Szó van arról is, hogy

az építkezést egy teljes évig szüneteltetni kívánja a kultuszminiszter,

mert az építkezési előirányzat kimerült és így bizonyos ideig várni kell az új fedezet összegyűlésére. Ezek a hírek természetesen nem hivatalosak, de valami komoly alapjuk feltétlenül van. Erre enged következtetni az is, hogy az egyetemi építési bizottság ülése a múlt hónapban elmaradt és nagyon valószínű, hogy márciusban sem tartják meg.